

תת"ע 13096/06/17 - מואסי רבאב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 13096-06-17 מדינת ישראל נ' מואסי רבאב
תיק חיצוני: 11210158124

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקשת	מואסי רבאב
	ע"י ב"כ עו"ד רוני א. נוג'ידאת
נגד	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אולגה שץ - שלוחת תביעות
משיבה	תעבורה חדרה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 1.11.17.

כנגד המבקשת הוגש ביום 27.6.17 כתב אישום המייחס לה עבירה של נהיגה במהירות מפורזת, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה.

הזמנה לדין נמסרה לה עם מסירת הדו"ח, ושיבת הקראה נקבעה ליום 1.11.17, אך המבקשת לא התייצבה לדין, ונשפטה בהיעדרה, ונדונה לקנס כספי.

בבקשה מיום 16.10.18 טען ב"כ המבקשת, כי "המבקשת טען כי לא ידעה ולא קבלה שום זימון כלשהו אודות הדיון הנ"ל אחרת הייתה מתייצבת לדין" (סעיף 2 לבקשה), וכי נודע לה אודות הדיון וגזר הדין בצורה אקראית עת קבלה עיקול על משכורתה, וכי "למבקשת טענות כבדות משקל כנגד האישום עצמו, וסיכויי גבוהים מאוד" (סעיף 5 לבקשה) ואי קבלת הבקשה תגרום לעוול נוראי. על כן התבקש לקבל את הבקשה בחיוב, או לחילופין לבטל את תוספת הפיגורים ולהעמיד את הקנס על הקרן ולהורות על ביטול העיקול. (סעיף 7 לבקשה). לבקשה לא צורף תצהיר מטעם המבקשת.

גם לדין בבקשה שהתקיים בפני ביום 26.2.19 לא התייצבה המבקשת, וב"כ המבקשת טען, כי אכן המבקשת קיבלה את ההזמנה ביד, אך היא איבדה את ההזמנה, ובמזכירות בית המשפט אמרו לה כי לא נפתח תיק בבית המשפט, וכי ישלחו לה הזמנה מבית המשפט, אך היא לא קיבלה זימון מבית המשפט (עמוד 1 שורות 9-13, ושורות 20-21 לפרוטוקול הדיון). כן נטען, כי המבקשת טוענת שהיא לא נסעה במהירות שמיוחסת לה, ושומרת את הזכות לנהל הוכחות (עמוד 1 שורות 14-15). עוד נטען, כי "רישיון הנהיגה נחוץ לנאשמת והיא נלחמת על כל נקודה שתירשם לחובתה" (עמוד 1 שורות 15-16), וכי הקנס שולם.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי מדובר בדוח הכולל מועד דיון שנמסר לנאשמת ביד במועד ביצוע העבירה, והיא

חתומה על אישור המסירה; כי הטענות שנטענו בדיון לא נטענו בבקשה, ואין מגובות באסמכתא כלשהי או בתצהיר, ואף עומדות בסתירה למועד פתיחת התיק בבית המשפט ביוני 2017; וכי אין בבקשה או בטיעונים שנטענו בדיון הצדקה לביטול פסק הדין.

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

המבקשת לא הוכיחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה לדיון.

"הפסיקה הנוהגת מלמדת כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין משום "סיבה מוצדקת" על המבקש לעבור משוכה גבוהה מאוד. כך, למשל, טענות כגון: אי התייצבות לדיון משום שכחה של מועד הדיון; אי קבלת הזימון לדיון עקב שיבושים בחלוקת הדואר או קיומן של תיבות דואר פרוצות; ונוכח מצבו הרפואי של ב"כ המבקש, מבלי שהתבקשה דחייה של הדיון מראש - לא נמצאו כסיבות מוצדקות לביטול." רע"פ 1911/18 עמיד גיש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.05.2018)

בענייננו, הטענה כי המבקשת לא זומנה לדיון שהתקיים בעניינה ביום 1.11.17 משוללת כל יסוד. הזימון לדיון נמסר בד בבד עם מסירת הדו"ח במעמד ביצוע העבירה, והמבקשת אף אישרה קבלת ההודעה בחתימתה על אישור המסירה ביום 4.7.16, כעולה מהזמנה לדיון וכתב אישום. לא היה צורך בכל זימון נוסף ושומה היה על המבקשת להתייצב לאותו דיון. אין גם מקום לקבל את טענות ב"כ המבקשת כי במזכירות בית המשפט מסרו למבקשת כי ישלח לה זימון מבית המשפט, שעה שטענות אלה לא נטענו בבקשה, ולא גובו בראייה כלשהי, ואף לא בתצהיר. קיימת אינדיקציה ברורה לידיעת המבקשת אודות הדיון בו נשפטה בהיעדרה, וזאת נוכח חתימתה על אישור המסירה בטופס 'הזמנה לדיון וכתב אישום' הכולל את תאריך הדיון בו נשפטה המבקשת בהיעדרה. ברי אם כן, כי המבקשת ידעה אודות מועד הדיון. משנמסר מועד הדיון למבקשת היה עליה להתייצב לדיון או לחילופין להגיש בקשה מתאימה מבעוד מועד לדחיית מועד הדיון. משאלו פני הדברים, לא שוכנעתי כי היתה הצדקה להיעדרה של המבקשת מן הדיון שהתקיים בבית משפט.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג).

כאמור ברעפ 8427/17 מ"י נ' סאלם, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין.

על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראיתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

בענייננו, אין בבקשה כל נימוק המצביע כי עלול להיגרם למבקשת עיוות דין, ולא פורטו נימוקים כלשהם המצביעים על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, למעט הטענה בעלמא כי "למבקשת טענות כבדות משקל כנגד האישום עצמו וסיכוייה גבוהים מאוד" (סעיף 5 לבקשה).

מדברי ב"כ המבקשת בדיון נראה, כי הסיבה האמתית להגשת הבקשה לביטול פסק הדין נובעת מהעובדה, שהמבקשת צברה נקודות במשרד הרישוי "והיא נלחמת על כל נקודה שתירשם לחובתה" (עמוד 1 שורה 16 לפרוטוקול הדיון), דהיינו: "מדובר בשיקול של תועלת ולא בשיקול של עיוות דין". (המ"ש (מחוזי חיפה) 8964-11-15 **סוסנה קויפמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.12.2015)).

בכלל נסיבות אלה, הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ב אדר א' תשע"ט, 27 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.